"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ଯିଏ ଏବଂ ଯେପରି ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଜାଣି ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବହୁତ କାଇଦାର ସହିତ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନେ କେଉଁ ପାଠପଢିବା ଦରକାର ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପଢୁଛ ?

ଉ□ର:- ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାଠପଢା ଯାଉଛି ଯେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଅଟ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସିଥା'ନ୍ତି । ସେହିଁ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ, ଏହି କଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ— ଏବେ ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଭଗବାନ କିଏ ? ଭାରତରେ କେହି ବି ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସିଏ କହୁଛନ୍ତି ମଧ— ମୁଁ ଯାହା ଏବଂ ଯେପରି ମୋତେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧରେ ବି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଜାଣିଛନ୍ତି । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ମୋତେ ଜାଣୁଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଏଠାରେ ରହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପରେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଜାଣି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା, ଏହା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ କଥା । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା, ମୋତେ ସେହିପରି ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ, ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଉପାୟ ମଧ ଚାଲୁଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ବହୁତ ଛୋଟ । ମୋର ବାବା ମଧ ବିନ୍ଦୁ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ । ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କର ନାମ ମଧ କେହି ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଦୁଃଖ ଆସିଲେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି— ହେ ଭଗବାନ । ବାସ୍ତବରେ ଭଗବାନ କିଏ, ଏହା ତ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇବ— ଏହା ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦରକାର । ନାମ ମଧ ଲେଖା ହୋଇଛି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏଥିରୁ ମଧ ବୁଝି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହା ଆତ୍ମିକ ବେହଦର ବାବାଙ୍କର ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ । ତେବେ କ'ଣ ନାମ ରଖିବା ଦରକାର ଯାହାଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ଶୀଘ୍ର ବୁଝିଯିବେ? ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇବ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ୟୁନିଭରସିଟି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ? ୟୁନିଭର୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱ ଶବ୍ଦରୁ ୟୁନିଭରସିଟି ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ୟୁନିଭର୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ୱାର୍ଲ୍ଡ (ବିଶ୍ୱ) ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ନାମ ରଖାଯାଇଛି— ୟୁନିଭରସିଟି, ଯେଉଁଠି ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ପାଠ ପଢିପାରିବେ । ତେବେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଠପଢା ପାଇଁ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ ସାରା ୟୁନିଭର୍ସକୁ ପାଠପଢାଇବା ପାଇଁ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମଧ ଏହି ଗୋଟିଏ ହିଁ ୟୁନିଭରସିଟି । ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ ଗୋଟିଏ । ବାବା ହିଁ ଆସି ସାରା ୟୁନିଭର୍ସକୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି, ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ସବୁ ଧର୍ମବଲମ୍ବୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ । କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ସାରା ବିଶ୍ୱର ପିତା ହେଉଛନ୍ତି— ଇନକପୋରିଅଲ୍ ନିରାକାର ଈଶ୍ୱର ପିତା, ତେବେ କାହିଁକି ବା ଏହାର ନାମ ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ୟୁନିଭରସିଟି ଅଫ୍ ସ୍ପିରିଚୁଆଲ୍ ଇନ୍‌କପୋରିଅଲ୍ ଗଡ୍ ଫାଦର ନରଖିବୁ । ଖିଆଲ କରାଯାଉଛି ନା । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ବାବାଙ୍କୁ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ରଚୟିତାଙ୍କୁ ଜାଣିଗଲେ ରଚନାଙ୍କୁ ମଧ ଜାଣିପାରିବେ । ରଚୟିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ରଚନାକୁ ଜାଣିହୁଏ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁକିଛି ବୁଝାଇ ଦେବେ । ଆଉ କେହି ବି ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଋଷି-ମୁନିମାନେ ମଧ ନେତି-ନେତି କହିଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମକୁ ପ୍ରଥମେ ଏହି ରଚନା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ଏବେ ରଚୟିତା ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ ଏଠାକୁ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି

ଦିଅ କାରଣ ଏବେ ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତି ଅଛି । ତାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ଦୁଃଖହ□ା ସୁଖକ□ା ତେବେ ସେ କିଏ ? ଭଗବାନ । ସେ କିପରି ଦୁଃଖ ହରଣ କରି ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଲେଖ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ନିରାକାର ଈଶ୍ୱର ପିତା ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦରକାର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ପଥରବୁଦ୍ଧି । ଏବେ ଏହିଭଳି ଭାବରେ ତୁମକୁ ପାରସ (ସ୍ୱଚ୍ଛ)କରାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏ କମ୍‌ରୁ କମ୍ ୫୦ରୁ ଅଧିକ ନମ୍ବର ନେବେ । ଯେଉଁମାନେ ଫେଲ୍ ସେମାନେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ନୁହଁନ୍ତି । ରାମ ମଧ୍ୟ କମ ନମ୍ବର ନେଇଥିଲେ ତେଣୁ ତ କ୍ଷତ୍ରୀୟ ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ରାମଙ୍କ ହାତରେ ଧନୁତୀର କାହିଁକି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦେଖାଇଛନ୍ତି ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକ୍ରରେ ମାରିଲେ, ଏବଂ ରାମଙ୍କ ହାତରେ ମଧ୍ୟ ବାଣ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ପତ୍ରିକା ବାହାରୁଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି— କୃଷ୍ଣ କିପରି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରରେ ଅକାସୁର-ବକାସୁର ଆଦିଙ୍କୁ ମାରୁଛନ୍ତି । ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ହିଂସକ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଡବଲ ହିଂସକ କରିଦେଇଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି ନା । ଆରେ, ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ହିଁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବୀ-ଦେବତା । ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କୁହାଯାଉଛି ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ ଯେ ଆମେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ନେଉଛୁ ତେବେ କ'ଣ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏବେ ତୁମେ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ଏପରି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯାହାଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପୁରା ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଯଦି ସାମାନ୍ୟ କିଛି ବି ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିଯିବେ ତେବେ ବି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର ବୋଲି କୁହାଯିବ । କାହାପାଇଁ ତ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିହୁଏ— ଇଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର ନୁହେଁ । ଆସୁଛନ୍ତି ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ନା । ତେବେ ତୁମେ ସ୍ପିରିଚୁଆଲ୍ ୟୁନିଭରସିଟି ଅଫ୍ ସ୍ପିରିଚୁଆଲ ଇନ୍‌କପୋରିଅଲ୍ ଗଡ ଫାଦର ଲେଖି ଦେଖ, କ'ଣ ହେଉଛି ? ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଶବ୍ଦ ମିଳାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ, ଏଥିରେ ଲେଖିବା ପାଇଁ ବଡ ଯୁକ୍ତି ଦରକାର ଯାହାଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝି ପାରିବେ ଏଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଗଡ୍ ଫାଦର ନିଜେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ । ଜୀବନମୁକ୍ତି ଡିଟି ସାବର□ ଇନ୍ ସେକେଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦୈବୀ ସ୍ୱରାଜ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ଏଭଳି ପ୍ରକାରର ଅକ୍ଷର ହେଉ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଯିବ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ମନମନାଭବର ଅର୍ଥ ହେଉଛି— ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ□କୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ ଭୂଷଣ, ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ । ବାସ୍ତବରେ ତ ସେମାନେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ହାତରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୪ ଭୁଜାଧାରୀ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ୪ଟି ଭୁଜା କିପରି ହୋଇପାରିବ ? ବାବା କେତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବଡ ବିଶାଳବୁଦ୍ଧି, ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯଥା ରାଜା-ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ପାରସବୁଦ୍ଧି କୁହାଯିବ ନା । ତାହା ହେଉଛି ପାରସ ଦୁନିଆ, ଏହା ହେଉଛି ପଥରର ଦୁନିଆ । ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ବାବା ଆମକୁ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ରାଜା-ମହାରାଜା କିପରି ହୋଇପାରିବ ? ବ□ମାନ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଭରି ରହିଛି ଯାହାକି ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ । ଗୋଲା ଉପରେ ବୁଝାଇବା ବି ବଡ ସହଜ । ଏହି ସମୟରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଦେଖ କେତେ ! ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ କମ୍ ଥିଲେ । ସଂଗମଯୁଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ଅଳ୍ପ ରହିବେ ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଯୁଗ ହିଁ ଛୋଟ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପରେ ହେଲେ ଦେବତା, ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ହୋଇଯାଏ । ବାଜୋଲୀ ଖେଳ (ମୁଣ୍ଡତଳକୁ ରଖି ଲେଉଟି ପଡିବା) ହେଉଛି ନା । ତେଣୁ ସିଡି ଚିତ୍ର

ସହିତ ଯଦି ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଥିବ ତେବେ ବୁଝାଇବା ସହଜ ହେବ । ଯିଏ ତୁମ କୂଳର ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ସହଜରେ ରହିଯିବ । ତାଙ୍କ ଚେହେରାରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ ଇଏ ଆମ କୂଳର ନୁହେଁ ? ଯଦି ହୋଇନଥିବେ ତେବେ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇ ଶୁଣିବେ । ଯିଏ ବୁଝିପାରୁଥିବେ ସିଏ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଶୁଣିବେ । ଥରେ ଯଦି କାହାକୁ ପୁରା ତୀର ଲାଗିବ ତେବେ ସିଏ ଆସିବାକୁ ଲାଗିବେ । କେହି କେହି ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ପଚାରିବେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଫୁଲ ହୋଇଥିବେ ତେବେ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜେ ଆସି ପୂରା ବୁଝିବେ । ଚିତ୍ରରୁ ତ କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ତ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । କେହି ନ ପଚାରିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତଃ ବୁଝିଯିବେ, କେହି ତ ବହୁତ ପଚାରିବେ, କିଛି ବି ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ବି ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ, ଗଣ୍ଡଗୋଳ ତ କରିବାର ନାହିଁ । ପୁଣି କହିବେ ଈଶ୍ୱର ତୁମର ରକ୍ଷା ବି କରୁନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସିଏ କଣ ର'କ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି ତାହା ତ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏପରି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଦେହ ଖରାପ ହେଲେ ତ କହୁଛନ୍ତି ରକ୍ଷା କର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ଆସୁଛି ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ । ଏହି ଧନ୍ଦା ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶିଖ । ବାବା ୫ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମାନିବା ଦରକାର । ବିକାରର ତୋଫାନ ବହୁତ ଜୋରରେ ଆସିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କର ହେଲା ପରେ ଏହି ସବୁ ବେମାରୀ ଜୋରରେ ଆସିବ । ତୋଫାନ ଜୋରରେ ଆସିବ । ମାୟା ସହିତ ପୁରା ବକସିଂ (କୁସ୍ତି) ଚାଲୁଛି । ମାୟା ବଡ-ବଡ ପହିଲମାନଙ୍କୁ ବି ହରାଇ ଦେଉଛି । କହନ୍ତି ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ କୁଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଉଛି । ରେଜିଷ୍ଟର ଖରାପ ହୋଇଯାଉଛି । ଯାହାର କୁଦୃଷ୍ଟି ରହିଛି ତା ସହିତ କଥାବା□ା ମଧ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା ସବୁ ସେ□ରର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କୁଦୃଷ୍ଟି ରହୁଛି । ନାମ କହିଦେଲେ ଆହୁରି ଟ୍ରେଟର (ଧୋକାବାଜ)ହୋଇଯିବେ । ଯିଏକି ନିଜର ହିଁ ସତ୍ୟାନାଶ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ଓଲଟା କାମ କରିବାକୁ ଲାଗି ପଡନ୍ତି । କାମ ବିକାର ଏକଦମ୍ ନାକରେ ଧରିନିଏ । ମାୟା ଛାଡେ ନାହିଁ, କୁକର୍ମ, କୁଦୃଷ୍ଟି, କୁବଚନ ବାହାରି ପଡିଥାଏ । କୁଚଳନ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ-ବହୁତ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ପଡିବ ।

ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଇତ୍ୟାଦି କରୁଛ ସେତେବେଳେ ଏପରି ଉପାୟ ବାହାର କର ଯେପରି କେହି ବି ସହଜରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଏହି ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱୟଂ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ଏହା ତ ପାଠପଢା । ଗୀତା ପୁସ୍ତକ ତ ଏଠାରେ ନାହିଁ । ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ହାତରେ କ'ଣ ପୁସ୍ତକ ଧରୁଛନ୍ତି କି । ପୁଣି ଏହି ଗୀତାର ନାମ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । କେତେ ମଠ-ପନ୍ଥ ରହିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ଶାସ୍ତ୍ର ଅଛି । ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖା ଛୋଟଛୋଟ ମଠପନ୍ଥ ଯାହାବି ଅଛି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜର ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଅଛି । ତେବେ ସେମାନେ ସବୁ ହେଲେ ଗୀତାର ପିଲାଛୁଆ । ତାଦ୍ୱାରା ତ ମୁକ୍ତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଗୀତାର ଗାୟନ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଗୀତା ଜ୍ଞାନକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ତ ଶୁଣାଇଥିବେ ନା । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ଆସି ଦେଉଛନ୍ତି । ହାତରେ କ'ଣ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଅଛ କି ? ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢି ନାହିଁ କି ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଉ ନାହିଁ । ସେମାନେ (ପଣ୍ଡିତମାନେ) ନିଜେ ଶିଖନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ରର କଥା ନାହିଁ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ମୁଁ ତୁମକୁ ସବୁ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାରାଂଶ ଶୁଣାଉଛି । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ହିଁ ଚାରିଗୋଟି ଧର୍ମର ଚାରିଗୋଟି ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ର । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଅଛି କି? ଏହା କେତେ ବୁଝିବାର କଥା । ଏସବୁ କଥା ବାବା ବସି ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ ଏତେ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଏଜଡ୍ (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମ ଯୁଗ)ରେ । ସେଠାରେ ସୁନାର ମହଲ ଥିଲା, ସୁନାର ଖଣି ଥିଲା । ଏବେ ତ ଖା□ ସୁନା ହିଁ ନାହିଁ । ସାରା କାହାଣୀ ଭାରତ

ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ପାରସ ବୁଦ୍ଧି ଥିଲ, ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲ । ଏବେ ସ୍ମୃତିରେ ଆସିଛି, ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲୁ ପୁଣି ନର୍କର ମାଲିକ ହୋଇଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ପାରସ ବୁଦ୍ଧି ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯାହାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଅଭିନୟ ଚାଲୁଛି, ଯେଉଁ ସମୟ ବିତିଯାଉଛି ତାହା ଅବିକଳ ପୁନରାବୃ□ ହେବ ତଥାପି ବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରାଇବେ ନା । ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଶା ରହୁଛି ଯେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚେହେରା ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ରହିଥାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରିବା ପାଇଁ ପୁରଷାର୍ଥ କରାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଦୁନିଆରେ ଏକଥା କ'ଣ କେହି ଜାଣନ୍ତି କି । ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ ଭଗବାନ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ରହିବାର ଦରକାର । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ତୁମେ ସଦା ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲେ ହିଁ ଉଦାସୀ ଆସିଥାଏ । ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ□କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସେବାରୁ ଜଣାପଡିଯାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହାର ସୁଗନ୍ଧ ତ ଆସୁଛି ନା । ସୁପୁତ୍ରଙ୍କମାନଠାରୁ ସୁଗନ୍ଧ ଏବଂ କୁପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଆସିଥାଏ । ବଗିଚାରେ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲକୁ ହିଁ ତୋଳିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ହୋଇଥାଏ । ଅରଖ ଫୁଲକୁ କିଏ କାହିଁକି ତୋଳିବ ! ବାବାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ମାୟାଠାରୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ହାରିବାର ନାହିଁ । ଧ୍ୟାନ ରହୁ ଯେପିର ମୁଖରୁ କେବେହେଲେ କୁବଚନ ନ ବାହାରୁ, କେବେ ବି କୁଦୃଷ୍ଟି, କୁଚଳଣି, କୁକର୍ମ ନ ହୋଇଯାଉ ।

(୨) ଅତିଉ□ମ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ, ନିଶା ରହୁ ଯେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ସଦାସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି ଉଦାସ ହେବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ପୁରୁଷାର୍ଥ ଏବଂ ପ୍ରାରବ୍ଧର ହିସାବକୁ ଜାଣି ତୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ସମୟର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହୋଇ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ଏଥିରେ ଏକଥା ଭାବନାହିଁ ଯେ ଆଜି ନହେଲେ ବି କାଲିକୁ ବଦଳିଯିବି । ଏହାକୁ ହିଁ ଅବହେଳାପଣିଆ କୁହାଯାଏ । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାପଦାଦା ସ୍ନେହର ସାଗର ହୋଇ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ନେହ ଦେଇ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବହେଳା ପଣିଆକୁ, ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକ୍ସଟ୍ରା ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିରିକ୍ତ ନମ୍ବର ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହୋଇ ସାହସ ଆଧାରରେ ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ବିଶେଷ ବରଦାନରେ ଲାଭ ନିଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରକୃତିର ଦାସ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଉଦାସ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ସାହହୀନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହୁଅ ।